

OPIA

CIA FERRAN OROBITG

El Projecte

Partim de la constatació de la deshumanització del carrer i de l'espai públic, el creixent individualisme i la híper connexió que es manifesten i condicionen la nostra manera d'estar als espais compartits.

El carrer havia estat un lloc de trobada, de juntura, de convivència. Sense anar gaire enrere en el temps, la gent sortia al carrer amb les cadires a compartir els moments amb les persones. A cada ciutat, a cada poble, a cada barri els usos de l'espai eren diferents, depenien de la idiosincràsia de cada lloc, i sobretot de les persones que l'habitaven i decidien com habitar-lo, però amb els anys aquest carrer ha passat a convertir-se a poc a poc en espai públic, i aquest petit canvi de nomenclatura, aparentment inofensiu, ha portat implícit un apoderament del carrer per part de l'administració pública, que en regula els usos i en controla les pràctiques.

Els espais es dissenyen des d'oficines, sovint allunyades del barri en concret i sobretot, desvinculades de la realitat que s'hi viu. Centenars de normes de regulació d'aquest espai, moltes vegades en forma de prohibicions, sancions, i restringint-ne els usos, es despleguen a les diferents localitats. L'espai públic ha passat progressivament a ser un lloc de pas, un tràmit per anar d'un lloc a un altre lloc i/o un espai de consum, deshumanitzant-ne el sentit.

En aquest context ens fixem en el paper de la mirada en aquests espais:

Com mirem l'espai que habitem?

Com no ho mirem?

Quins codis socials envolten l'acte de mirar?

Què perdem quan deixem de mirar?

Què hi podem trobar si prenem el temps de mirar i/o mirar-nos en aquests espais que compartim?

OPIA (plural de l'antiga paraula grega per a ulls) descriu la intensa sensació d'energia omnipresent que sentim quan tenim un contacte visual directe i recíproc amb algú.

CREACIÓ PLURIDISCIPLINAR: AGENTS IMPLICATS

Aquesta proposta es presenta com una creació híbrida que parteix d'una instal·lació de la qual es despleguen dues propostes escèniques al carrer.

És una proposta que forma part d'una investigació sobre la mirada de la beca "Hivernem" de Fira Tàrrrega i Institut Ramon Llull.

OPIA és un projecte de Ferran Orobítg, que compta amb l'acompanyament del col·lectiu Instantropia, que treballen al voltant de la ciutat, l'arquitectura i l'espai escènic, és el tercer agent implicat en aquesta creació, des de la seva experiència i coneixement tècnic i creatiu.

OPIA - TRAMA NARRATIVA

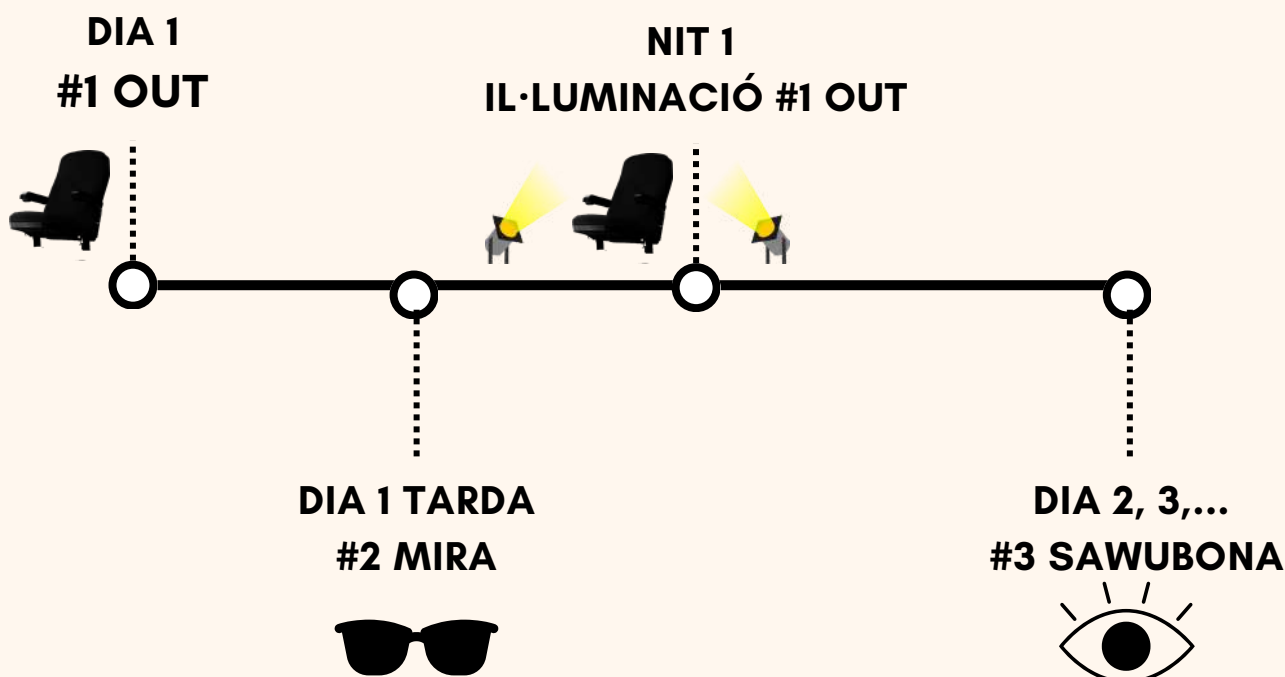
OPIA, comença el primer dia amb la instal·lació **#1 OUT**

De sobte, sense avís previ, unes butaques de teatre apareixen a la ciutat. Quan la gent es desperta s'adonen que hi ha butaques a l'espai públic, als carrers i places, i també en llocs inaccessibles com balcons o teulades. Ningú no sap res, és **una sorpresa urbana**.

A la tarda, es fan dues i de intervencions de **#2 MIRA** amb el públic convocat: Apareixen unes persones amb cadires de teatre amb rodes i ulleres de sol amb la mirada baixa, desconnectats, perduts i passejant per l'espai, sense cap connexió. Una **experiència col·lectiva** que ens convidarà a obrir les nostres mirades per veure els altres i l'espai on vivim.

Al capvespre, les butaques que estan suspeses **s'il·luminen** i és allà on molta gent s'adona que estaven tot el dia allà i no les havien vist. Només les persones que tenien la mirada oberta les havien vist.

I és, en aquest adonar-se'n, en ser present, on la gent ja està preparada a viure una experiència íntima l'endemà amb les passejades cinematogràfiques de **#3 SAWUBONA**.

Opia : Una mirada, 3 parts

#1 OUT

INSTAL·LACIÓ A LA CIUTAT

Instal·lació d'un centenar de butaques de teatre repartides per diferents llocs d'un espai, accessibles i inaccessibles: als terrats, als balcons, a la plaça i perquè no, als arbres. També s'instal·larà un teló amb cortines vermelles de teatre al carrer.

La instal·lació pretén transformar el carrer en espai per ser-hi, tornant als vianants la capacitat d'intervenir-hi, ser-hi, mirar-se i trobar-se.

Posarem diverses butaques amb rodes, així la gent del carrer, podrà moure-les i posar-les allà on vulgui per establir les connexions que creguin necessàries.

Es tracta de donar llibertat per utilitzar l'espai com vulguin i alhora permetre'l observar d'una altra manera amb l'arribada d'un element disruptor com podrien ser les butaques.

#2 MIRA

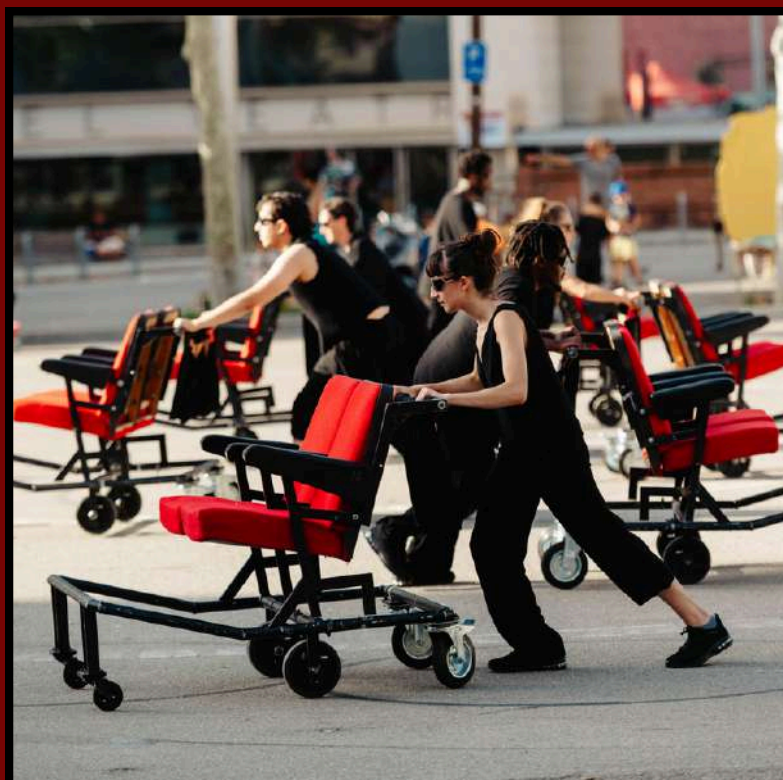
COREOGRAFIA DE MIRADES

Inesperadament, a l'espai públic apareixen sis personatges empenyent unes butaques amb rodes per configurar una coreografia grupal que s'adapta a les condicions canviants de l'entorn, un ball de cadires de teatre.

L'espectacle es desplaçarà generant diferents formacions en un joc de mirades entre participants, habitants i públic que es pugui anar formant al seu voltant.

Partim de les mirades i de la perspectiva d'aquestes, per jugar amb els límits de mirar i ser mirat.

Proposem l'experiència de veure com a espectador i de ser vist prenent l'atenció. Canviant el focus de la mirada a través de coreografiar moviments de públic i les seves mirades.

#3 SAWUBONA

PASSEJOS INTIMS CINEMATogrÀFICS

Entre les tribus del Natal, a Sud-àfrica, la salutació més comuna és Sawubona. Significa literalment "et veig, ets important per a mi i et valoro". És una manera de veure a l'altre, d'acceptar-ho tal com és amb les virtuts, els matisos i també amb els defectes. En resposta a aquesta salutació, les persones solen respondre "shikoba", "llavors, jo existeixo per a tu".

Sawubona simbolitzava la importància de dirigir la pròpia atenció a l'altra persona, i la mirada n'era l'eix principal.

És una proposta Experiencial i íntima per a dues persones, que sortirà d'un punt concret i es desplaçarà amb un recorregut prèviament definit per l'equip, i el ritme el marcarà l'activitat del carrer i l'enllaç amb la persona participant.

Cada actriu o actor, dirigirà un parell de butaques on s'asseurà la gent de la població en concret i consistirà simplement a deixar-se portar. Estar present.

La idea és donar una nova perspectiva de la ciutat, un temps de tranquil·litat per mirar de manera diferent i alhora ser mirat, difuminant els conceptes d'actriu, espectacle, públic i participant.

Així, mentre per una banda es genera ambigüitat en aquest sentit, la persona participant, les que estan assegudes són desplaçades per l'espai, generant una pel·lícula del seu propi espai quotidià.

Més infos

01 PROJECTE SITE SPECIFIC

Opia és un projecte que s'adapta a cada indret, ciutat o festival. Pensant els recorreguts de Sawubona i la coreografia de Mira per fer viure una nova experiència en un indret conegut. Demanem fer un o dos dies de visita prèvia abans de l'esdeveniment.

02 CADA PART ÉS INDEPENDENT

Cadascuna de les 3 parts pot estar programada sola / tant la instal·lació Out, els passejos cinematogràfics Sawubona com la coreografia col·lectiva Mira són independents i interessants per al públic.

03 SAWUBONA / STREAMING

Proposem un streaming vídeo de les passejades Sawubona, en directe fins a 4 pantalles alhora.

La gent que no està present a l'espai, pot connectar-se a una interfície per a mòbil o ordinador que la companyia ofereix al festival a la seva website.

04 SAWUBONA / TAQUILLA

Per facilitar el tiquet de les reserves per a sawubona, si el festival/organització ho requereix, la companyia pot oferir una aplicació de tiqueting per a les reserves.

05 MEDIACIÓ CULTURAL

Es pot complementar el projecte amb xerrades i tallers sobre la mirada a l'espai públic.

VIDEOS

TEASER OPIA

TEASER OPIA / OUT

TEASER OPIA / MIRA

TEASER OPIA / SAWUBONA

Equip

LYDIA ZAPATERO

GONZALO VILARÓ

ESTREANTY LANGA

ANA CRIADO

NURIA SBERT

MAMADOU DIALLO BALDE

MARTA PUIG

IVAN ALCOBÁ

PRODUCCIÓ:
GUILLEM FUSTER

DISTRIBUCIÓ:
MARIE-JULIE HUET

MUNTATGE :
OSKAR ROSELL
DELGADO,
AXEL VALLDAURA

RIGGING:

ACOMPANYAMENT I MIRADA EXTERNA:
LLAMPBORDA
PLATAFORMA ARTÍSTICA DE RECERCA I
EXPERIMENTACIÓ AL CARRER
LLAMPBORDA.CAT

LABORATORIS COREOGRÀFICS:
LAURE TERRIER

VESTUARI:
GEMMA ORIOL

ESCENOGRÀFICA
instantropia.
ciutat, arquitectura i espai escènic
& JORDI LEDESMA

VIDÉOS :
DANI HERNANDEZ & MARC LLORENS

DIRECCIO ARTÍSTICA

FERRAN OROBITG

FAIR-AR , 2 promo (2007-2009)

2004-presente, cofundador cia internacional teatro de calle **Fadunito**.

Fragile: Espectáculo autobiográfico basado en la experiencia personal del actor Ferran Orobítg. El espectáculo repasa, de forma artística, el proceso de un cáncer, la Leucemia, a los 22 años y cómo la fragilidad revela lo que realmente importa.

En 2020 obtuvo la Beca para la investigación y la innovación en los ámbitos de las artes visuales, de los nuevos sectores creativos, de las artes escénicas, de la música y del pensamiento que convoca la Dirección General de Creación, Acción Territorial y Bibliotecas y gestionada por la OSIC y realizó un trabajo sobre Artes Escénicas y Salud. Disponible para todos en la web: <http://ferranorobitg.com/salut/>

En 2022, fue ganador del programa Hivernem impulsado por Fira Tàrrrega y el Institut Ramon Llull. con el proyecto opia.

Fadunito Produccions és, des del 2004, una companyia Internacional catalana forjada al teatre de carrer i establerta a Cervera

La companyia està formada pels seus fundadors Ivan Alcoba i Ferran Orobítg.

Fadunito Produccions van començar com a companyia de teatre de carrer especialitzada en espectacles itinerants de mig format. Des del 2004, els seus espectacles han estat vistos als cinc continents a més de 30 països diferents amb espectacles com La Gran Família, Petit Circ, +75...

A partir del 2017, el creixement i l'evolució artística de la companyia la va conduir a investigar altres formes del fet creatiu incorporant noves propostes artístiques i nous processos de creació.

Durant aquests darrers anys, la pandèmia va facilitar la introspecció, la reflexió, la recerca i la investigació. Això va ser beneficiós per a la companyia, ja que es van poder prendre el temps per crear diferents produccions artístiques.

Què es diu d'Opia?

“Ara un tràveling, ara un primer pla, ara una panoràmica, el viatge esdevé una experiència molt suggerent.”

Magí Camps
lavanguardia.com

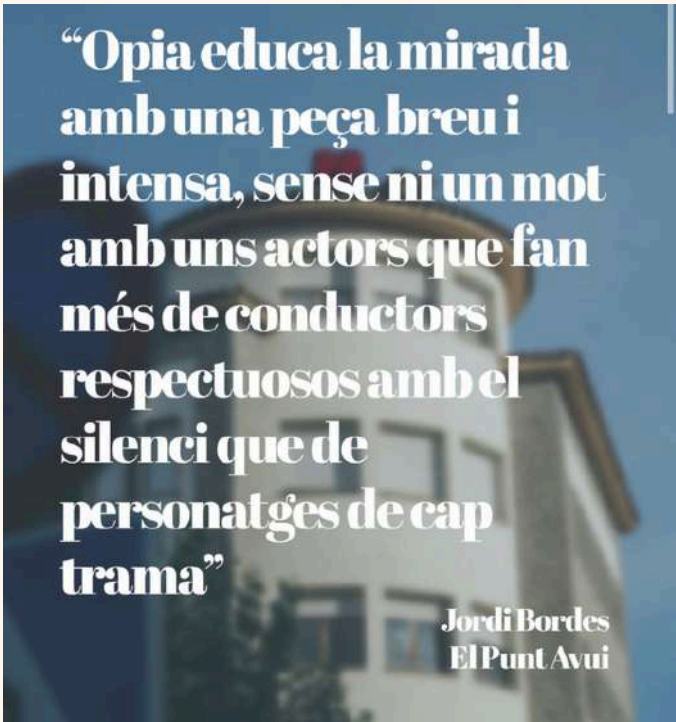
“la senzillesa de fer sortir al públic de la comoditat d'un teatre i posar-lo a veure els carrers des d'una altra perspectiva”

Manuel Pérez i Muñoz
entreacte.cat

“[...] un passeig, un travelling (calmat) amb uns zooms quasi hipnòtics, contemplatius. Tot forma part d'una road movie intuïtiva”

Jordi Bordes
recomana.cat

“Opia educa la mirada amb una peça breu i intensa, sense ni un mot amb uns actors que fan més de conductors respectuosos amb el silenci que de personatges de cap trama”

Jordi Bordes
ElPuntAvui

“tota una experiència dels sentits”

Xavier Santesmases
ElSegre

CONTACTOS

Marie-Julie Huet
management@ferranorbitg.com
Telf: +33 611996498

www.ferranorbitg.com